

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (osmého senátu)

4. června 2012*

„Žaloba na neplatnost — Veřejné zakázky na dodávky — Nabídkové řízení —
Digitalizace veřejnoprávního vysílání v Černé Hoře — Rozhodnutí o zadání zakázky přijaté delegací
Evropské unie v Černé Hoře — Nedostatek pasivní legitimace žalované — Nepřípustnost“

Ve věci T-395/11,

Elti d.o.o., se sídlem v Gornja Radgona (Slovinsko), zastoupená N. Zidar Klemenčič, advokátkou,

žalobkyně,

proti

Delegaci Evropské unie v Černé Hoře, původně zastoupené N. Bertolinim, jako zmocněncem, dále
J. Stuyckem a A.-M. Vandromme, advokáty,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí vedoucího delegace Unie v Černé Hoře ze dne 21. března 2011 o odmítnutí nabídky žalobkyně v rámci výběrového řízení na dodávku zařízení pro digitalizaci veřejnoprávního vysílání v Černé Hoře, a v důsledku toho zadání uvedené zakázky jiné společnosti, a podpůrně návrh na náhradu škody,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení L. Truchot, předseda, M. E. Martins Ribeiro (zpravodajka) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 14. září 2010 bylo v *Úředním věstníku Evropské unie* pod označením EuropeAid/129435/C/SUP/ME zveřejněno oznámení o zakázce týkající se projektu nazvaného „Podpora digitalizace veřejnoprávního vysílání v Černé Hoře – dodávka zařízení, Černá Hora“, směřující k uzavření smlouvy o dodávce zařízení (Úř. věst. 2010/S 178 – 270613). Toto oznámení obsahovalo následující údaj: „Zadavatel: Evropská unie, zastoupená prostřednictvím delegace Evropské unie v Černé Hoře, jménem a na účet přijímající země, Černé Hory“.

* Jednací jazyk: angličtina.

- 2 Financování dotčeného projektu je součástí rozhodnutí Komise Evropských společenství C(2009) 6420 ze dne 20. srpna 2009, kterým se přijímá národní program Černé Hory v rámci nástroje předvstupní pomoci (NPP) a podpory transformace a posílení institucí v roce 2009 a jehož přílohy obsahují seznam projektů včetně toho, který je předmětem tohoto řízení. Právním základem tohoto rozhodnutí Komise je nařízení Rady (ES) č. 1085/2006 ze dne 17. července 2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) (Úř. věst. L 210, s. 82).
- 3 Smlouva o financování byla pro účely provádění uvedeného programu podepsána Komisí, zastoupenou vedoucím delegace, dne 18. října 2009 a vládou Černé Hory dne 6. listopadu 2009.
- 4 Dne 15. listopadu 2010 předložila žalobkyně Elti d.o.o., společnost založená podle slovinského práva, v rámci výše uvedeného řízení nabídku.
- 5 Dopisem ze dne 13. prosince 2010 informovala delegace Unie v Černé Hoře žalobkyni o zamítnutí její nabídky ze dvou důvodů technické povahy a o skutečnosti, že nabídkové řízení bylo zrušeno, protože žádný z uchazečů nesplňoval v plném rozsahu podmínky nabídkového řízení.
- 6 Dopisem ze dne 26. ledna 2011 vyzvala delegace Unie v Černé Hoře žalobkyni k účasti na vyjednávacím řízení týkajícím se téhož projektu pod označením EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP a upřesnila, že původní zadávací dokumentace zůstává pro potřeby tohoto vyjednávacího řízení i nadále v celém rozsahu platná.
- 7 Dopisem ze dne 22. února 2011 požádala delegace Unie v Černé Hoře žalobkyni, aby objasnila devět bodů týkajících se technické části její nové nabídky předložené dne 10. února 2011, což žalobkyně učinila dopisem ze dne 24. února 2011.
- 8 Dopisem ze dne 23. března 2011 se žalobkyně u delegace Unie v Černé Hoře dotazovala na rozhodnutí přijaté v rámci vyjednávacího řízení.
- 9 V dopise ze dne 11. května 2011 sdělila delegace Unie v Černé Hoře žalobkyni následující:

„Pro Vaši informaci Vám sdělujeme, že řízení stále ještě probíhá a v současné době Vám nemůžeme sdělit jiné informace. O konečném rozhodnutí Vás budeme v nejbližší době informovat.“
- 10 Dne 27. května 2011 obdržela žalobkyně dopis od delegace Unie v Černé Hoře, datovaný 21. března 2011, ve kterém jí bylo sděleno, že její nabídka byla zamítnuta, neboť „její technická způsobilost“ nebyla považována za dostatečnou pro splnění několika specifických kritérií v zadávací dokumentaci a že zakázka ve výši 1 420 046 eur byla zadána společnosti Eurotel SpA.
- 11 Dopisem ze dne 6. června 2011, adresovaným delegaci Unie v Černé Hoře, napadla žalobkyně rozhodnutí ze dne 21. března 2011 a požadovala od delegace, aby zrušila své „nesprávné“ rozhodnutí a vybrala ji jako dodavatele dotčené zakázky.
- 12 Dopisem ze dne 16. června 2011 sdělila delegace Unie v Černé Hoře žalobkyni následující:

„Děkujeme za Váš dopis doručený dne 6. června 2011. V tomto dopise je nastoleno několik otázek, jejichž přezkum právě probíhá. Podle oddílu 2.4.15 praktického průvodce řízeními o veřejných zakázkách ve vnějších vztazích [Evropského společenství] můžete očekávat naši odpověď do 45 dnů ode dne doručení Vašeho dopisu.“
- 13 Dopisem ze dne 18. července 2011 informovala delegace Unie v Černé Hoře žalobkyni zejména o skutečnosti, že není důvodu pro přezkum či doplnění rozhodnutí výboru, který považoval nabídku za technicky nezpůsobilou, a proto ji zamítl.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. července 2011 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 15 Samostatným podáním ze stejného dne podala žalobkyně návrh na předběžné opatření, v němž v podstatě navrhuje, aby předseda Tribunálu nařídil odklad výkonu rozhodnutí delegace Unie v Černé Hoře o zamítnutí její nabídky a zadání zakázky jinému uchazeči, jakož i odklad provádění dotčené zakázky na dodávky, pokud tato zakázka již byla zadána.
- 16 Písemnými vyjádřeními ze dne 22. srpna 2011 žalobkyně a delegace Unie v Černé Hoře odpověděly na otázku položenou Tribunálem týkající se pasivní legitimace delegace v řízení o předběžných opatřeních a v hlavním řízení.
- 17 Usnesením ze dne 30. září 2011 byl návrh na předběžné opatření podaný žalobkyní zamítnut a bylo stanoveno, že o náhradě nákladů bude rozhodnuto později.
- 18 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 26. října 2011 vznesla delegace Unie v Černé Hoře námitku nepřípustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Žalobkyně předložila své vyjádření k této námitce dne 15. prosince 2011.
- 19 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - konstatoval, že delegace Unie v Černé Hoře porušila směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132), zejména její článek 2 a čl. 30 odst. 3;
 - zrušil vyjednávací řízení v rozsahu, v němž uvedená delegace neuplatnila zásadu rovného zacházení, a tím neposkytla žalobkyni možnost opravit nebo vysvětlit svou nabídku;
 - zrušil rozhodnutí o zadání zakázky přijaté po ukončení vyjednávacího řízení, kterým tato delegace zamítla její nabídku a zadala zakázku společnosti Eurotel;
 - v případě, že smlouva na dodávku již byla uzavřena, prohlásil tuto zakázku za neplatnou od počátku;
 - uložil delegaci Unie v Černé Hoře, aby zaplatila žalobkyni částku 10 000 eur jakožto náklady řízení podle článku 87 jednacího řádu, včetně nákladů souvisejících s případnými vedlejšími účastníky.Podpůrně, pro případ, že by zakázka již byla uskutečněna nebo že by rozhodnutí již nemohlo být zrušeno:
 - konstatoval, že uvedená delegace porušila směrnici 2004/18, a zejména její článek 2 a její čl. 30 odst. 3;
 - uložil uvedené delegaci, aby žalobkyni zaplatila náhradu škody ve výši 172 541,56 eur jako náhrady ztráty utrpené žalobkyní v rámci tohoto řízení;
 - uložil této delegaci náhradu nákladů řízení a zaplacení celkové částky ve výši 10 000 eur z důvodu soudních výloh podle článku 87 jednacího řádu včetně nákladů souvisejících s případnými vedlejšími účastníky.

20 Delegace Unie v Černé Hoře v námitce nepřipustnosti navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za nepřipustnou;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení obou účastníků řízení.

21 Žalobkyně ve vyjádření k námitce nepřipustnosti navrhuje, aby Tribunál zamítl vznesenou námitku nepřipustnosti jako neopodstatněnou a neprokázanou a aby „uznal, že podle rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost zastupuje žalovaná Evropskou unii v Černé Hoře, pokud jde o veřejnou zakázku pod označením EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP ze dne 21. března 2011, a jako taková je právoplatným účastníkem řízení v projednávané věci“.

Právní otázky

22 Podle čl. 114 odst. 3 jednacího řádu, pokud některý účastník řízení navrhuje, aby Tribunál vydal rozhodnutí o nepřipustnosti, aniž by se zabýval věcí samou, projedná se návrh ústně, nerozhodne-li Tribunál jinak.

23 V projednávaném případě Tribunál na základě obsahu spisu pokládá věc za dostatečně objasněnou a konstatuje, že není nutno zahajovat ústní část řízení.

24 Delegace Unie v Černé Hoře tvrdí, že v rámci tohoto stupně řízení nemá pasivní legitimaci, neboť nemá status samostatného orgánu a v projednávaném případě tak ani nejednala.

25 V tomto ohledu je třeba připomenout znění čl. 263 odst. 1 SFEU, který stanoví:

„Soudní dvůr Evropské unie přezkoumává legalitu legislativních aktů, aktů Rady, Komise a Evropské centrální banky, s výjimkou doporučení a stanovisek, a rovněž aktů Evropského parlamentu a Evropské rady, které mají právní účinky vůči třetím osobám. Rovněž přezkoumává legalitu aktů institucí a jiných subjektů Unie, které mají právní účinky vůči třetím osobám.“

26 Z tohoto ustanovení vyplývá, že žalobu na neplatnost lze podat nejen proti aktům některých uvedených orgánů, ale i proti aktům přijatým „orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie“, pokud jde o akty, které mají závazné právní účinky.

27 Ze znění čl. 263 odst. 1 SFEU ani z judikatury soudů Unie, tak jak vyplývá z rozsudku Soudního dvora ze dne 23. dubna 1986, *Les Verts v. Parlament*, nazvaného „*Les Verts*“ (294/83, Recueil, s. 1339), nelze dovodit, jak činí žalobkyně, že jakýkoli subjekt nebo struktura spadající do organizačního schématu Unie nebo v tomto schématu fungující může být na základě této samotné skutečnosti považována za orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie ve smyslu výše uvedeného článku.

28 Skutečnost, že rozhodnutí o neudělení zakázky žalobkyni lze považovat za akt nepříznivě zasahující do jejího právního postavení tím, že podstatným způsobem mění její právní postavení, nezbytně neznamená, že autor, který jej vydal, je způsobilý hájit legalitu tohoto aktu před soudem Unie.

29 S ohledem na ustanovení upravující postavení dotčeného subjektu je totiž třeba ověřit, zda má tento subjekt dostatečnou právní způsobilost, aby mohl být považován za samostatný orgán Unie a aby mu byla přiznána pasivní legitimace.

30 Delegace Unie jsou v článku 221 SFEU upraveny následujícím způsobem:

„1. Zastoupení Unie ve třetích zemích a při mezinárodních organizacích zajišťují delegace Unie.

2. Delegace Unie jsou pod vedením vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku [...]“

- 31 Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, s. 30, dále jen „rozhodnutí ze dne 26. července 2010“), přijaté na základě čl. 27 odst. 3 SEU, uvádí ve svém článku 1 následující:

„[...]“

2. ESVČ má sídlo v Bruselu, je funkčně nezávislou institucí Evropské unie oddělenou od generálního sekretariátu Rady a Komise a má právní způsobilost nezbytnou pro plnění svých úkolů a dosahování stanovených cílů.

3. ESVČ vede vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku [...]

4. ESVČ sestává z ústředí a z delegací Unie ve třetích zemích a při mezinárodních organizacích“.

- 32 Článek 5 rozhodnutí ze dne 26. července 2010, nazvaný „Delegace Unie“, obsahuje následující ustanovení:

„1. Rozhodnutí o otevření nebo uzavření delegace přijímá vysoký představitel po dohodě s Radou a Komisí.

2. Každou delegaci Unie vede její vedoucí.

[...]

3. Vedoucí delegace přijímá od vysokého představitele a ESVČ pokyny a odpovídá za jejich provedení.

Komise může v oblastech, v nichž vykonává pravomoci, které jí byly svěřeny Smlouvami, v souladu s čl. 221 odst. 2 [SFEU] rovněž vydávat pokyny pro delegace, jež jsou prováděny v rámci celkové odpovědnosti vedoucího delegace.

4. Byl-li k tomu vedoucí delegace zmocněn Komisí, rozhoduje v souladu s finančním nařízením o využití provozních finančních prostředků souvisejících s projekty Unie v příslušné třetí zemi.

[...]

8. Vedoucí delegace má pravomoc zastupovat Unii v zemi, v níž je delegace pověřena, a to zejména při uzavírání smluv a účasti v soudních řízeních.

[...]“

- 33 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že tato nová právní úprava, vycházející z Lisabonské smlouvy, která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, přeměnila delegace Komise na delegace Unie, což jsou nezávislé entity nadané právní subjektivitou.

- 34 Nicméně samotná skutečnost, že delegace nyní již nezastupují pouze Komisi, ale i Unii jako celek, není dostatečná pro přiznání pasivní legitimace delegaci Unie v Černé Hoře.

- 35 Zaprvé je nutno poukázat na skutečnost, že z článku 221 SFEU a z rozhodnutí ze dne 26. července 2010 vyplývá, že delegace Unie v Černé Hoře je nedílnou součástí hierarchické a funkční struktury evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) a je pouhým jejím oddělením, ačkoli ESVČ je jednoznačně ustanovena jako samostatný orgán Unie, který má právní způsobilost nezbytnou k provádění svých úkolů. Tato zjištění byla ostatně učiněna samotnou žalobkyní v jejích písemných podáních.

- 36 V usnesení ze dne 30. června 2011, *Technoprocess v. Komise a delegace Unie v Maroku* (T-264/09, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 70) se Tribunál opřel právě o skutečnost, že delegace Komise byly připojeny k ESVČ a byly na ní závislé, a na základě této skutečnosti dospěl k závěru o nedostatku právní subjektivity a nepřipustnosti žaloby směřující proti delegaci Komise ve třetí zemi.
- 37 Zadruhé rozhodnutí ze dne 26. července 2010 odhaluje kromě tohoto organického vztahu závislosti na ESVČ i funkční podřízenost delegací Unie, konkrétně vedoucích delegace ve vztahu ke Komisi, a to v rámci plnění rozpočtu Unie.
- 38 Specifický vztah mezi vedoucími delegace Unie a Komisí je přesně popsán v nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/004, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), které muselo být změněno za základě vytvoření ESVČ především v zájmu zajištění nezbytné „kontinuit[y] ve fungování delegací Unie, a zejména kontinuit[y] a efektivit[y] v řízení vnější pomoci delegacemi“, jak je uvedeno v sedmém bodě odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1081/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se mění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení, pokud jde o ESVČ (Úř. věst. L 311, s. 9).
- 39 Článek 51 druhý pododstavec finančního nařízení stanoví, že „[v]ýkonem svých pravomocí při plnění rozpočtu, pokud jde o provozní prostředky v jejím vlastní[m] oddílu, může Komise pověřit vedoucí delegací Unie“ a že „[p]okud vedoucí delegací Unie jednají jako dále pověřené schvalující osoby Komise, dodržují pravidla Komise pro plnění rozpočtu a mají stejné úkoly, povinnosti a odpovědnost jako kterákoli jiná dále pověřená schvalující osoba Komise“.
- 40 Článek 59 finančního nařízení uvádí, že „[p]ověřené nebo dále pověřené schvalující osoby mohou jednat pouze v mezích stanovených v pověřovacím aktu“ a že „[p]okud vedoucí delegací Unie jednají jako dále pověřené schvalující osoby podle čl. 51 druhého pododstavce, podléhají Komisi jako orgánu odpovědnému za stanovení, výkon, kontrolu a hodnocení jejich úkolů a povinností jakožto dále pověřených schvalujících osob“, přičemž Komise o tom současně uvědomí vysokého představitele.
- 41 Z článku 60a finančního nařízení vyplývá, že vedoucí delegací Unie jednající jako dále pověřené schvalující osoby musejí podat své pověřené schvalující osobě zprávy týkající se zejména řízení operací, kterými byli dále pověřeni, a zároveň odpovídat na každou žádost pověřené schvalující osoby Komise.
- 42 Podle článku 85 finančního nařízení vedoucí delegací Unie, pokud jednají jako dále pověřené schvalující osoby, spadají „s ohledem na finanční řízení, kterým byli dále pověřeni, do ověřovací pravomoci interního auditora Komise“.
- 43 Dále je třeba poukázat na skutečnost, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se mění služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců těchto společenství (Úř. věst. L 311, s. 1), do tohoto služebního řádu začlenilo nový článek 96, jehož druhý pododstavec stanoví, že „Úředník ESVČ, který musí v rámci výkonu svých povinností plnit úkoly pro Komisi, se ve vztahu k těmto úkolům řídí pokyny Komise v souladu s čl. 221 odst. 2 [SFEU]“.
- 44 S ohledem na výše uvedená ustanovení je třeba předpokládat, že delegace Unie mohou hrát pomocnou roli Komise při plnění rozpočtu Unie na místní úrovni, konkrétně při provádění projektů financovaných v rámci programů Unie pro vnější pomoc.
- 45 Tato pomoc, která spadá do rámce pověření ve prospěch vedoucího delegace, se provádí pod přísnou kontrolou Komise, která je v souladu s článkem 317 SFEU a článkem 319 SFEU odpovědná za plnění rozpočtu a podle článku 51 finančního nařízení může pověření zrušit.
- 46 Z článku 221 SFEU, z rozhodnutí ze dne 26. července 2010 a z příslušných výše uvedených ustanovení finančního nařízení vyplývá, že právní postavení delegací Unie se vyznačuje dvojí organickou a funkční závislostí na ESVČ a na Komisi, což znemožňuje považovat je za orgán ve smyslu článku 263 SFEU.

- 47 Tento závěr nemůže zpochybnit ani znění článku 5 odst. 8 rozhodnutí ze dne 26. července 2010, zdůrazňované žalobkyní, které stanoví, že vedoucí delegace má pravomoc zastupovat Unii v zemi, v níž je delegace pověřena, a to zejména při uzavírání smluv a účasti v soudních řízeních.
- 48 Toto ustanovení pouze připomíná, že delegace nejedná svým jménem a na svůj účet a přiznává své odpovědné osobě jen takovou způsobilost k právům a právním úkonům, která je přísně omezená na dané území a je nezbytná pro plnění vlastních potřeb fungování delegace.
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout znění článku 274 SFEU, podle kterého „[s] výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru Evropské unie Smlouvami nejsou spory, v nichž je Unie stranou, vyňaty z pravomoci vnitrostátních soudů“ a článku 335 SFEU, který zní:
- „Unie má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám; Unie může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem. Pro tento účel je zastupována Komisí. Avšak v otázkách spojených s fungováním svých jednotlivých orgánů je Unie zastupována vzhledem k jejich správní samostatnosti každým z nich.“
- 50 Kromě toho nemůže být čl. 5 odst. 8 rozhodnutí ze dne 26. července 2010 posuzován izolovaně. Je nedílně spojen s celou právní úpravou, kterou tvoří článek 221 SFEU, rozhodnutí ze dne 26. července 2010 v plném rozsahu a příslušná ustanovení finančního nařízení, v jejímž světle je nutno jej vykládat.
- 51 Zadruhé žalobkyně uplatňuje argument, že delegace Unie v Černé Hoře vždy vystupovala jako zástupce Unie vybavený plnými pravomocemi k jednání jejím jménem. Zdůrazňuje, že sporná zakázka byla zveřejněna jménem veřejného zadavatele představovaného Unií zastoupenou její delegací v Černé Hoře, že veškerá korespondence nebo rozhodnutí týkající se dotčené zakázky byly přijaty tímž orgánem, tedy delegací v osobě svého vedoucího, přičemž Komise a ESVČ nebyly v žádném z těchto dokumentů zmíněny.
- 52 Je třeba připomenout, že se žalobkyně zejména domáhá zrušení rozhodnutí vedoucího delegace Unie v Černé Hoře ze dne 21. března 2011, kterým se zamítá její nabídka ohledně zakázky na dodávku zařízení určeného pro digitalizaci veřejnoprávního vysílání v Černé Hoře a zároveň zadání uvedené zakázky jiné společnosti podle italského práva.
- 53 Jak již bylo zmíněno, financování dotčeného projektu je součástí rozhodnutí C(2009) 6420.
- 54 Součástí plnění národního programu pro Černou Horu přijatého tímto rozhodnutím je smlouva o financování podepsaná dne 18. října Komisí, zastoupenou vedoucím delegace, a dne 6. listopadu 2009 vládou Černé Hory.
- 55 Článek 2 uvedené smlouvy stanoví provádění národního programu pro Černou Horu Komisí v rámci NPP, který má pomoci při transformaci a posílení orgánů v roce 2009 na ústřední úrovni podle čl. 53 odst. 1 písm. a) finančního nařízení.
- 56 Od vstupu v platnost nařízení č. 1081/2010 dne 29. listopadu 2010 stanoví článek 53a finančního nařízení, že „[p]lní-li Komise rozpočet centralizovaným řízením, jsou úkoly plnění rozpočtu prováděny buď přímo jejími útvary či delegacemi Unie v souladu s čl. 51 druhým pododstavcem, nebo nepřímo podle článků 54 až 57“.
- 57 Je nutno připomenout, že podle čl. 51 druhého odstavce finančního nařízení může Komise pověřit výkonem svých pravomocí při plnění rozpočtu vedoucí delegací Unie, pokud jde o provozní prostředky v jejím vlastním oddílu, a že za tohoto předpokladu vedoucí delegací dodržují pravidla Komise pro plnění rozpočtu a mají stejné úkoly, povinnosti a odpovědnost jako kterákoli jiná dále pověřená schvalující osoba Komise.

- 58 Ovšem stran žalobních důvodů týkajících se NPP přistoupila Komise k dalšímu pověření, jak vyplývá z aktu dalšího pověření vedoucího delegace Unie v Černé Hoře datovaného dne 18. dubna 2011, který nahrazuje akt ze dne 7. července 2010, předcházející rozhodnutí ze dne 26. července 2010.
- 59 Tato situace je konkrétním projevem nezbytnosti zabezpečit kontinuitu fungování delegací Unie, a zejména kontinuitu a efektivitu řízení vnější pomoci delegacemi, uvedenou v bodě 7 odůvodnění nařízení č. 1081/2010.
- 60 Kromě toho je dopis, kterým udělilo Generální ředitelství Komise pro rozšíření souhlas s žádostí vedoucího delegace Unie v Černé Hoře o povolení zahájit vyjednávací řízení v rámci zadání dotčené zakázky, příkladem pokynů, které mohou být uděleny vedoucímu delegace.
- 61 Žalobkyně sice nepopírá, že rozhodnutí o zamítnutí její nabídky bylo přijato vedoucím delegace Unie v Černé Hoře, jednajícím jako pověřená schvalující osoba, avšak tvrdí, že se nejedná o akt pocházející od Komise nebo od vysokého představitele.
- 62 V tomto ohledu je nutno připomenout, že akty přijaté na základě přenesení pravomocí se běžně přiřítají orgánu, který přenesl pravomoci a kterému přísluší bránit dotčený akt před soudem (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 12. července 1957, *Algera a další v. Parlamentní shromáždění ESUO*, 7/56 a 3/57 až 7/57, Recueil, s. 81, 113; ze dne 17. července 1959, *Snupat v. Vysoký úřad*, 32/58 a 33/58, Recueil, s. 275, 298, a rozsudek Tribunálu ze dne 19. února 1998, *DIR International Film a další v. Komise*, T-369/94 a T-85/95, Recueil, s. II-357, body 52 a 53). Akty Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), za předpokladu, že by byly napadnutelné, jsou tak přiřítitelné Komisi (rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2006, *Camós Grau v. Komise*, T-309/03, Recueil, s. II-1173, bod 66, a usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. března 2010, *GL2006 Europe v. Komise a OLAF*, T-435/09 R, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 14 až 16).
- 63 Toto řešení platí obzvlášť pro přenesení podpisového práva (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. července 1972, *Imperial Chemical Industrie v. Komise*, 48/69, Recueil, s. 619, body 11 až 14) a v projednávaném případě i pro přenesení pravomocí.
- 64 Za těchto okolností je třeba se domnívat, že akty přijaté vedoucím delegace Unie v Černé Hoře jednajícím jakožto pověřená schvalující osoba Komise v rámci řízení týkajícího se zakázky na dodávku pod značkou EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP neumožňují této delegaci přiznat pasivní legitimaci a jsou v projednávaném případě přiřítitelné Komisi.
- 65 Úvahy žalobkyně týkající se významu zaměstnanců delegace Unie v Černé Hoře, znění oznámení o zakázce nebo nepřijetí pasivní legitimace Komisí nebo ESVČ v řízení o předběžných opatřeních nemohou výše uvedený závěr zpochybnit.
- 66 Zatřetí se žalobkyně odvolává na rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2008, *Sogelma v. EAR* (T-411/06, Sb. rozh. s. II-2771) a požaduje zamítnutí námitky nepřipustnosti vznesené delegací Unie v Černé Hoře.
- 67 V tomto rozsudku se Tribunál prohlásil za příslušný k rozhodování o žalobě podané proti Evropské agentuře pro obnovu (EAR) směřující ke zrušení nabídkového řízení týkajícího se zakázky na práce a uspořádání nového nabídkového řízení.
- 68 Je nicméně nutno poukázat na skutečnost, že situace delegací Unie není v žádném případě srovnatelná se situací EAR ve věci, ve které byl vydán rozsudek *Sogelma v. EAR*, viz výše bod 66.
- 69 Na podporu svého rozhodnutí totiž Tribunál v bodech 3 a 50 uvedl, že EAR je institucí Společenství, které byla nařízením Rady (ES) č. 2667/2000 ze dne 5. prosince 2000 o Evropské agentuře pro obnovu (Úř. věst. L 306, s. 7; Zvl. vyd. 11/34, s. 308) výslovně přiznána právní subjektivita, a že má na základě pověření Komise oprávnění k samostatnému provádění programů pomoci Společenství, zejména ve prospěch Srbska a Černé Hory.

- 70 Tato situace neodpovídá situaci delegace Unie v Černé Hoře jednající v rámci přímého centralizovaného řízení stanoveného v článku 53a finančního nařízení, nikoli v rámci nepřímého řízení, jako tomu bylo v případě EAR.
- 71 Tribunál vzal rovněž v úvahu skutečnost, že podle čl. 13 odst. 2 a čl. 13a odst. 3 nařízení č. 2667/2000 přísluší EAR hájit se před soudy Unie ve sporech týkajících se závazků z mimosmluvní odpovědnosti a ve sporech týkajících se rozhodnutí, které EAR přijala na základě článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).
- 72 Pokud jde o delegace Unie, není u nich taková způsobilost k zastupování před soudem zjevně dána.
- 73 Ze všech výše uvedených úvah plyne, že delegace Unie v Černé Hoře nemůže být považována za orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie a nemůže jí být přiznána pasivní legitimace.
- 74 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba podaná žalobkyní proti této delegaci je nepřípustná, pokud jde o návrh na zrušení rozhodnutí podaný ve věci samé, jakož i o návrh na náhradu škody podaný podpůrně (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. prosince 1992, SGEEM a Etroy v. EIB, C-370/89, Recueil, s. I-6211, bod 16).
- 75 V důsledku toho je třeba projednávanou žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

- 76 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že delegace Unie v Černé Hoře požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení souvisejících s řízením o předběžném opatření a s hlavním řízením.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Společnosti Elti d.o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.**

V Lucemburku dne 4. června 2012.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
L. Truchot